

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Patriotismul preoției române

de George Rain, preot.

I.

Sunt 8 luni de zile de când au încetat cu desăvârșire desastroasele frecări și tendențioasele insinuații de colorit diferit, născute din patimi mărunte, cu scopul de a se scoate la iveală «slăbiciunea» sau «incorectitatea» în una sau altă direcție, a unuia sau altuia dintre neamurile ce locuiesc aceste plaiuri.

Au trecut opt luni de zile, de când un glas puternic și autoritativ a străbătut toate unghiurile poruncind: *liniște și bunăînțelegere!*...

E glasul mamei ajunse în pericol, adresat către fiii săi deosebiți, e glasul comunei noastre patrii iubite!

La acest glas poruncitor și duios în acelaș timp toți copiii ei de felurite graiuri la moment au trebuit să întrelase tot ce-i privește pe ei în deosebi, și în comun acord să se dedice la *fapte* dictate de marile interese ale patriei-mame.

Un lucru nu se poate mai natural. Până când *mama*, care ne dă, până suntem în viață, cele neapărat trebuincioase la subsistență: pânea, apa și aerul, iar după moarte pat de odihnă oaselor, este în liniște și pace, — copiii sburdalnici, diferitele neamuri, își mai pot permite a se certa între sine. Când însă *mama-patria* se află în strâmtoare și în primejdie chiar, trebuie să amuțească toată discordia, iar copiii, cari până aci se pretindeau a fi «clasiificați» în chestie de «fidelitate»... și deci cu drepturi clasificate de a ocupa loc la masa acestei mame, — trebuie să-și întindă mâna, trebuie să se considere între sine de *frați egali*, dată fiind înalta datorie comună și generală: *apărarea patriei*.

Și fenomenul acesta de-o splendoare extraordinară, ca un curcubeu splendid a încins întreg orizontul acestei țări poliglote. Crezuții «dușmani» de ieri, în străngeri frățești de mână, în adevărate «sărutări» și «ierțări» impuse de «ziua învierii» — un singur scop urmăresc: apărarea patriei și înfrângerea dușmanului.

În această horă a iertării și a iubirii, în acest joc înfricoșat, dar sublim al apărării «cu avutul și cu viața» a tot ce putem avea mai scump — a patriei noastre, — conform tradiționalului obicei de veacuri, sărit-au ca leii și de data aceasta și fiii neamului nostru românesc la cel dintâi glas al mirelui țării noastre, — la glasul de chemare al gloriosului nostru rege apostolic.

Ținuta Românilor nostri, chemați sub drapel cu ocaziunea mobilizării, a fost din cele mai demne. A impus respect și stimă străinilor, iar nouă ne-a umplut sufletul de mândrie. S'au observat atunci priviri întrebătoare și pline de nedumerire... În urmă se auzeau esclamații de admirație din partea străinilor, referitoare la exemplara și liniștita înșiruire a Românilor nostri

sub steagurile lor. Lucru de neesplăcat se părea cu deosebire străinilor, cum se face, că aceste cete de voinici, cei mai mulți capi de familie, la plânsetele copiilor și la sfășietoarele bocete ale soțiilor vesele... însoțiți de fluere și fanfare, înfățișând aspectul unor cete de nuntași, cari pelegrinează la cele mai vesele ospete?..

Mai apoi, că ce valorează elementul românesc pe câmpul de glorie, au spus-o deja în atâtea rânduri, în foarte vii colori, cele mai alese capacități, competente de a cântări valoarea diferitelor elemente din armata noastră. Toți factorii principali, până chiar și primul bărbat de stat, ministrul-president al nostru, s'au uimit de strălucita vitejie a Românilor, arătată în crâncenele lupte date până acum. Români nostri s'au dovedit și de data aceasta de fii demni ai unor părinți vrednici de mărire!

În vreme ce voinicii chemați sub drapel s'au achitat în cel mai strălucit și admirat mod de înalta lor datorie, cei rămași acasă de asemenea n'au lăsat și nu lasă nimic de dorit în ceea ce privește ținuta deamă a unui popor pacinic și ascultător.

Și acum, după ce acestea toate sunt *testificate* în largă evidență, prin însași atitudinea fiilor neamului românesc din patria noastră, după ce sub acest raport «Români analfabeți» nu prin «proclamațiuni scrise», ci prin *fapte săvârșite* s'au dovedit și în aceste timpuri de grea cumpănă a fi conduși de cele mai înalte ideale, s'au dovedit de cel mai ales și prețios element de ordine, de stâlp puternic și razim de granit pentru tron și patrie — se naște întrebarea, că oare care ar fi motorul conducător la o așa de perfectă și ideală ținută a acestui popor?!

Îată scopul acestor rânduri.

Cu deosebire pentru străinii, cari au stat uluiți de mirare la priveliștea înălțătoare, și cari credeau, că acest neam «incult» în vremuri grele «va trebui împins cu cnuta» spre a-și face datorie, — este necesar, ca să se esplice causalitatea psihologică prin puterea căreia poporul nostru este așa zicând silit a fi totdeauna pe culmile celor mai sublimide ideale.

Explicarea nu e grea.

Precum la toate plantațiunile din cari dorim a obține pomi aducători de roade dulci și hrănitoare, e de lipsă a înfige *ochiul nobil* aducător de rod folositor, — astfel și popoarele «brute», trecând norocos printr'o inoculare nobilizatoare, cu toată eventuala aparență a «inferiorității» speciei lor, ele devin de facto foarte nobile și foarte folositoare!. Și poporul nostru românesc *a trecut norocos prin această altuire*. Acest ochiu, cu care de altfel se pretinde a fi altuit oricare alt neam, deși praxa adeseori dovedește, că *nu se prinde* la fiecare în aceeași măsură, fie că nu e bine operat, fie că nu e cultivat apoi cu mâni destere... acest ochiu nobilitător zic, este *moralul*.

Nu se suferă nici umbră de discuție asupra faptului constat, atât de istoric, cât și de viața practică, că moralul este și a fost totdeauna cel mai de valoare atribut pentru indivizi și popoare, spre evidențierea acelora de factori superiori, sub orice raporturi și în orice împrejurări.

Poporul altuit norocos cu serul moralului, — cu deosebire în timpuri mari și critice, — arată o nobleță și o valoare uimitoare. Îată prea simpla explicare a atitudinii poporului nostru, dovedită și în aceste timpuri de încercare și de grea cumpănă! *Poporul român este un popor moral!* Ear această mare virtute a lui, prin cele mai întunecoase vremi strălucește cu flăcările cele mai orbitoare. Nu contestăm această avuție psihică nici unui popor conlocuitor; afirmăm însă, — la lumina faptelor plausibil arătate — că moralul poporului nostru, prin *curățenie și tărie*, să ridică la nivelul neamurilor celor mai de frunte, cu toate că unele din acelea, în privință intelectuală s'au ridicat mult mai sus, — grație împrejurărilor mai avantajoase în cari au trăit. Valoarea unui popor, — ca material folositor, — stă în raport direct cu gradul moralului său. Sub acest raport deci poporul românesc se înșirue prin liniile prime!

Răsboiul.

E acum afară de orice îndoială, că forțarea Dardanelor din partea flotei engleze și franceze a fost contemplată în scopul de a fi constrânse statele neutrale ca să între și ele în acțiune, pentru a-și apăra interesele. S'a contat la intrarea imediată în luptă a Italiei, României, Bulgariei și Greciei, dar nici unul din statele acestea nu s'a mișcat și nu să mișcă. Singură Grecia era aproape gata se facă pasul nesocotit, să se lase trasă în cursă, dar grație înțelepciunii regelui Constantin, trăsătura de șah a triplei antante n'a succes nici aci, pentru că în momentul decizător guvernul presidat de domnul Venizelos, care intrase în apele triplei antante, a fost demisionat și acum și în Grecia se continuă politica de neutralitate față de actualul războiu, ca în celelalte state neutre. Nu se mai aude nimica nici de proiectatele manevre de primăvară ale armatei bulgare, despre cari era temere, că sunt numai pretext pentru intrarea în acțiune, și astfel e liniște acum și în Bulgaria, precum liniște e în România și în Italia.

Răsboiul îl vor duce deci mai departe puterile întrate până acuma în războiu, alte complicațiuni nu mai sunt de așteptat deocamdată.

Fiecare stat beligerant își va aduna și va trimite pe câmpul de luptă toate forțele de cari dispune, rămânând, ca Atotputernicul, care le conduce toate în lumea aceasta, se facă fine războiului atunci când va afla de bine și se deee câștig de cauză acelora, pe partea cărora se află dreptatea.

Astăzi încă nu putem se spunem și se știm pe partea cărora va fi învingerea, pentru că adevărat sporiu nu se prea vede, nici dincoaci, și nici dincolo. Eroismul e fără îndoială pe partea trupelor noastre, dar dincolo e superioritatea numerică! De aceea luptele din Carpați, purtate din partea trupelor noastre cu o vitejie extraordinară, nu prea pot se schimbe situația deocamdată, fiindcă în locul Rușilor omorâți, răniți și făcuți prizonieri, resar alții, ca din pământ, și le iau locurile. Vor trebui se fie date deci încă multe lupte grele în Carpați, până când Rușii vor putea fi trimiși îndărăt, în patria lor.

Aceasta e situația generală. Iar dintre amănunte putem comunica astăzi, că trupele de apărare din cetatea Przemysl rămân deocamdată în cetate, nu vor fi trimise în Siberia. Numai ofițerii au fost trimiși la Lemberg, de unde vor fi trimiși mai departe, în Rusia. Fiindcă în Przemysl se aflau și se află mulți bolnavi și răniți, comandamentul militar rusec s'a îngrijit, ca numai decât se sosească în fortăreață un detașament al «Crucii Roșii» rusești, cu numeroși medici și cu medicamentele necesare, pentru ca bolnavii se poată avea îngrijirea necesară. O notă bună pentru cei dela conducerea armatei rusești.

Cu privire la capitularea cetății Przemysl se dau apoi în mod oficial următoarele informațiuni: Ruinele cetății au fost predate dușmanului la ordin mai înalt, de către generalul de infanterie Kuzmanek, după ce a fost distrus de tot întreg materialul de războiu, fără a fi avut întâi tratative cu dușmanul. Garnizoana cetății se compunea din 44,000 soldați, dintre cari două terțialități glotași, însă la eșirea din 19 Martie din ei am pierdut 10,000. În cetate se mai aflau 45,000 de muncitori la lucrări militare, servitori, funcționari de poștă și telegraf, apoi dela căile ferate, și se aflau în spitale 28,000 bolnavi și răniți. În captivitate la Ruși au ajuns deci dela noi 107,000 de suflete cu căderea cetății Przemysl.

Celelalte știri de pe câmpurile de războiu le resumăm în următoarele:

Spre Carpați sunt îndreptate acum toate privirile, pentru că acolo se dau luptele cele mai crâncene. Și până acum luptele acestea au fost luat dimensiuni uriașe, dar acuma, după ce trupele rusești au fost întărite în mod însemnat, vehemența și îndârjirea cu care se dau e de nedescris, — scrie ziarul italian Secolo. Sunt cele mai groaznice lupte ale istoriei universale. Atât trupele noastre austro-ungare, cât și cele rusești, caută să realizeze planurile cu a căror executare au fost încredințate. Soartea luptelor acestora încă nu e decisă, ele decurg cu mare înverșunare. Pe multe locuri Rușii au fost respinși de trupele noastre, și mulți Ruși au căzut în captivitate la noi, dar Rușii continuă mereu cu atacurile. Dacă cade un rând de oameni, vine mânat în foc al doilea, al treilea și al patrulea rând.

Succese mai pronunțate au avut trupele noastre în Bucovina, acum curățită întreagă de Ruși, unde trupele dușmane au fost respinse peste hotarele țării, ba trupele noastre au ocupat chiar și câteva sate rusești dela graniță. La granițele sârbești s'a început bombardarea Semlinului, din partea artileriei sârbești, și a fost bombardat și orașul Orșova, iar câteva vapoare au fost scufundate în apele Dunării. Pe celelalte fronturi nimic mai însemnat.

Condițiile succesului.

— Tineretului nostru. —

XXIII.

Inclinările și destoiniciile.

Afară de calitățile inteligenței, când este vorba de alegerea unei profesii, trebuie să luăm în seamă și să considerăm după cuviință și *inclinările* ori gustul de care dă dovadă tânărul. Aceste vorbesc ca vocea naturii și indică cu claritate drumul. Dar alături de *inclinările* naturale ce merită să fie luate în considerație, sunt și gusturi *chimerice*, care, durere, foarte adeseori determină alegerea profesiei spre paguba ireparabilă a celor ce sunt seduși să le urmeze.

Cum am putea cunoaște cu oarecare siguranță, dacă gusturile cari fac să incline tânărul spre cutare ori cutare profesie, sunt glasul naturii, ori numai strigătul vanității ori a caprițiilor cari-l ademenească? După părerea noastră, s'ar putea întrebuința cu folos ca criteriu în această materie o metodă pedagogică modernă, care se numește *teoria interesului mijlocit și nemijlocit*.

Interesul de care e vorba, este contrariul *indiferenței*, când se tractează despre lucruri ori de exercitarea unei profesii hotărâte. Astfel, spre a folosi un exemplu comun, sunt oameni cari se interesează în mare măsură de pescuit. Li consacră toate momentele ce li lasă libere ocupațiunile zilnice: vorbesc și ascultă cu plăcere tot ce se referă la aceasta. Dimpotrivă, pentru alții pescuitul nu însemnează nimic și câștigă oarecare interes numai când așezându-se la masă, pot să privească un frumos somn, o furtună de stridii ori de raci.

Dar interesul ce arătăm față de un lucru ori față de practicarea unei profesii poate fi *nemijlocit* ori *mijlocit*. Este *nemijlocit*, când lucrurile ne interesează prin ele înseși. Așa în cazul cu pescuitul, amatorii află pentru acesta un interes *nemijlocit*, pentru că toată plăcerea lor este să petreacă ceasuri și zile întregi pescuind, fără alt folos decât plăcerea ce li-o procură această ocupație. Dimpotrivă interesul este *mijlocit*, când lucrurile ne atrag nu prin ele înseși, ci prin folosul ce ni-l aduc. Să mai aducem ca exemplu și cazul celui ce are gust pentru comerț, pentru că crede, că acesta e drumul cel mai scurt spre a face avere mare, precum și-a celui ce inclină a se face cofetar, pentru că îi plac foarte mult prăjiturile.

Interesul *nemijlocit* este cel mai sigur semn de vocațiune profesională, dar nu e singurul. Pe lângă el mai vine în considerație încă și capacitatea intelectuală și fizică și alte circumstanțe sociale, ce le-am indicat deja. Asemenea trebuie să ne păzim a socoti ca interes o înclinare trecătoare. Dar acela, care simțește în mod statornic înclinare și gust pentru anumite lucrări; celce află plăcută și ușoară lucrarea la care se aplică, pe când altele îi sunt nesuferite; acela în manifestarea acestui interes are un indice sigur despre vocația sa profesională.

Încă câteva exemple.

Un tânăr a studiat una după alta toate materiile ce se țin de bacalaureat. Dar ajungând la științele naturale, simțește gust și atracție particulară pentru anatomia și fiziologia corpului omenesc și se simțește în elementul său în tot ce privește medicina; acest tânăr fără îndoială ne dă o probă puternică, că are vocațiune pentru medicină. Altul dimpotrivă, simțește aversiune irezistibilă pentru toate aceste, și nu simțește plăcere decât pentru matematică și fizică; dovadă, că are vocațiune pentru inginerie. Un al treilea e atras de lucrul câmpului, de îngrijirea vitelor; și în sfârșit al patrulea n'are gust decât pentru discuțiunile juridice. În aceste *inclinări* descoperim la unul vocațiunea de agricultor, la celalalt de avocat.

Trebuie să observăm însă în ce privește artele frumoase, că plăcerea ce o simțim cultivându-le, ori contemplând operele marilor măiestri, nu e nici un semn de vocațiune artistică. Frumusețea artelor natural farmecă pe tot omul dăruit cu sentimente estetice. Adevărata vocațiune artistică se poate recunoaște din dorința de

a crea, dacă e întovărășită de abilitatea și talentul necesar.

Asupra acestui punct avem să facem o altă observare, adresată mai ales tinerilor din clasele mai înalte. În artele frumoase numai aceia se pot manifesta ca *artiști* cari sunt dăruți cu calități excepționale. Ceilalți, dacă nu vreau să fie niște oameni neisprăviți și nefolositori, pot să se consacreze *artelor industriale și decorative*. Să n'abă nici o teamă, că prin aceasta s'ar scobori dela categoria de artist la cea de *meșteșugar*.

Cea mai mare greutate zace în împrejurarea, că gustul adevărat, va să zică *interesul nemijlocit* se manifestă numai când respectivul a cultivat până la un grad oarecare bransa de care e vorba. De aceea nu trebuie să grăbească cu alegerea definitivă până n'a parcurs în destul seria materiilor peste cari avem să trecem până la bacalaureat.

Unul din prietenii mei a ajuns să *aleagă* înainte de vreme, din copilăria sa, profesiunea de avocat. E drept, că în momentul acela n'a simțit interes adevărat, *interes nemijlocit*, pentru nici un fel de studii particulare. Mai târziu, la cinsprezeșesprezece ani, studiind fizica și chimia, a simțit pentru întâia oară o înclinare reală pentru științele aceste. Dacă alegerea sa n'ar fi fost un *fapt* împlinit, de sigur s'ar fi făcut inginer, cu atât mai vârtos, că și tatăl său era inginer. Dar stăruind cu în-căpăținare asupra planului său prim, a început să studieze deodată și drepturile și științele fizice. Mai târziu simțește o atracție irezistibilă pentru pictură și-i consacră o parte considerabilă din tinerețea sa; puțin a lipsit, ca să nu-și părăsească pentru această artă cariera pentru care se pregătise.

Am adus exemplul acesta, ca să fie de învățătură tinerilor noștri cetitori. Dacă șovăielile sale în ce privește vocația n'au dus pe prietenul meu la neizbândă, este a se mulțumi elasticității deosebite cu care l-a fost înzestrat Dumnezeu. Dar nu rămâne îndoială, că din pricina aceasta a pierdut mult timp și șovăielile sale l-au împedat să dobândească în cariera, la care în sfârșit s'a atașat definitiv, toate succesele la cari putea să aspire în urma talentelor sale.

Prima sa greșală, astăzi inexplicabilă pentru el, a fost, că s'a hotărât pentru drepturi înainte de a avea o judecată solidă. Studiile sale ulterioare i-au dovedit dimpotrivă, că pentru nimic n'a avut mai puțină aplicare decât pentru studiile juridice. A doua greșală a fost, că a consacrat picturii mai mult timp decât merită o simplă distracție. Dar cea mai mare a fost poate, că a părăsit științele naturale, spre care îl împingea o vocațiune sigură, după cum ne dovedește interesul foarte viu ce l-a arătat față de ele totdeauna. Dumnezeu l-a scos din toate aceste pribegiri, chemându-l la o vocațiune și mai înaltă; s'a făcut călugăr. Dar și aici ar fi putut face servicii și mai bune, dacă tinerețea sa ar fi fost mai bine orientată.

Este necesar deci, tinerilor, ca apropiindu-vă de sfârșitul studiilor voastre generale, cari le formează învățământul secundar, să vă gândiți mult la interesul ce vi l-au inspirat diferitele materii de învățământ. Nu desconsiderați cu ușurință acest gest al naturii, dar nici nu-l urmați orbește. Trebuie să aveți în considerare în același timp și circumstanțele, de cari am vorbit deja, precum și cele de cari vom mai vorbi.

Interesul *mijlocit* are cu mult mai puțină importanță în această materie. Câteodată este cu totul zadarnic, uneori însă seduce pe tinerii nesocotiți. Câți nu aleg cariera militară numai din cauza uniformei frumoase a ofițerilor! Și câți, mai ales astăzi nu se lasă târați de ambiția de a *câștiga bani*, fără să cugete, că fericirea se află mai ales în vocațiunea ce a pus-o în fiecare din noi creatorul nostru și că funcțiile *lucrative* pentru mulți sunt drumul ce duce la ruina morală și socială.

Prin urmare, trebuie să analizăm cu multă grijă *îndemnul* ce ne fac să îmbrățișăm o profesie; și dacă sunt greșite, trebuie să le suprimăm de tot, fără a ne lăsa determinați de ele. A face altfel însemnează a imita pe negrii, cari își vând libertatea pentru o salbă de mărgel colorate de sticlă!

Dar putem avea și interes *mijlocit* foarte vrednic de atențiune, mai ales când nu simțim altă vocațiune, însemnată printr'un interes *nemijlocit* prea puternic. Afară de vocațiunea curat naturală, mai rămâne destul loc și pentru *calcul*, iar calculul trebuie făcut cu toată seriozitatea și în liniște, spre a nu uită din elementele importante.

Așadar cel ce are să *aleagă* o carieră, trebuie să considere de o parte gustul său propriu, de altă parte referințele sociale ale familiei sale și destoiniciile proprii. Acești trei factori îi vor da o rezultantă, care în cele mai multe cazuri va fi un indice sigur, cum trebuie să facă o alegere înțeleaptă.

Dar cântărindu-și *facultățile*, să țină bine seamă de forțele sale *fizice*, de *cantitatea și calitatea sănătății*, ce i-a dăruit Dumnezeu. Și fiindcă în general vorbind, toate profesiunile pretind *muncă* și orice muncă reclamă *sănătate*, să ne cugetăm, că sunt diferite feluri de sănătate și de muncă, de intensitate și de natură foarte diferite.

Anumite persoane tari și foarte apte pentru viața sedentară n'ar rezista la o muncă mai aspră, pecând altele care se află în ocupații foarte oboseitoare pentru corp, n'ar fi în stare să supoarte șase ore de muncă de birou la zi.

În rezumat: *facultățile intelectuale, forțele corporale, referințele familiare și gustul sau inclinările* trebuie să fie *punctele de gravitație*, asupra cărora trebuie se reflectăm mult, și să le combinăm cu grijă înainte de a purcede la alegerea unei profesii.

Mai sunt în sfârșit și referințe *sociale* exterioare, ale căror avantaje încă nu e permis să le scăpăm din vedere. Le vom consacra deci și lor un moment de atențiune.

In amintirea profes. Dr. Ales. Bogdan.

Societatea de lectură „Ioan Popasu” a elevilor dela liceul gr.-ort. român din Brașov a ținut Duminecă o sedință festivă, întru amintirea mult regretatului Dr. Alexandru Bogdan, fost profesor la acele liceu. Cu acest prilej domnul profesor Dr. Iosif Blaga a rostit în fața numărului și alevului public asistent următoarea cuvântare de deschidere:

„Mult stimată Doamne și Domnișoare, Stimați Domni și iubite tinerime școlară!

Marele războiu actual ne-a răpit și din mijlocul nostru pe unul din cei mai distinși muncitori ai acestor școli, pe Dr. Alexandru Bogdan.

Dr. Alexandru Bogdan, deși încă tânăr, era bine cunoscut în cele mai largi cercuri românești și era apreciat și iubit de întreaga noastră societate românească din Brașov. Orice mișcare culturală și literară, ce se pornia la noi, românii din această țară, își afla în Dr. Ales. Bogdan pe sprijinitorul calduros și priceput. În sprijinul lui se găsea totdeauna și garanția succesului, căci Dr. Ales. Bogdan cu mîntea sa așezată, înțelegerea ideilor timpului, era bărbatul secolului XX în adevăratul înțeles al cuvântului, iar în inima lui totdeauna viaa credința tare în idealurile noastre.

În secțiunea literară a „Asociației” s'a dovedit, dupăcum știm toți aceia, cari am lucrat cu dânsul, de un înțelegător al tuturor problemelor noastre literare și de un foarte iscusit referent.

Ca conferențiar literar, de o erudiție largă și vorbă strălucitoare și ca scriitor de valoare a răspândit din bogăția sufletului său în toate părțile între români.

În Brașov devenise indispensabil în toate acțiunile noastre culturale. Gândurile lui bune și luminoase erau totdeauna binevenite și apreciate.

Teatrul românesc de diletanți dela noi din ultimul timp și-a găsit în Dr. Ales. Bogdan nu numai pe cel mai impulsiv prieten, ci totdeauna pe cel mai bun îndrumător, în ce privește alegerea, interpretarea și reprezentarea artistică a pieselor.

Toți ne aducem apoi aminte cum a îmbrățișat Dr. Ales. Bogdan cu câtă iubire și căldură, cauza tânărului artist sculptor, Medrea, ajuns aici în Brașov necunoscut și fără nici un ajutor!

Cine să nu-i fi apreciat munca aceasta cinstită și însuflătoare a Drului Ales. Bogdan din care totdeauna se simțea idealismul și naționalismul înălțat al sufletului lui și să nu se fi simțit atras sufleteste către persoana lui, să nu-l fi stimat și iubit!

Și Dr. Ales. Bogdan se îndeletnicea de acele probleme numai în timpul rămas după îndeplinirea datoriilor sale grele de profesor. Valoarea lui deosebită, în primul rând, se înțelege, în școală s'a arătat; aici se concentra și degaja el cu tot ce avea bun și ales în mîntea și în inima sa.

Dacă Dr. Ales. Bogdan și-a asigurat în afară, până în cercurile cele mai mari românești, iubirea și autoritatea meritată prin stăruința sa mare și activitatea sa binefăcătoare, răspândind din ideile și simțămintele sale și în sufletele altora și inactivându-le și în viața generală românească, cu atât mai mult și le-a asigurat pe acelea în aceia, cu cari a lucrat împreună, în colegii săi și mai ales în elevii, pe cari avea să-i conducă spre tot ce e bun, nobil și frumos.

Pentru cariera aceasta, a instrucției și educației, a avut Dr. Ales. Bogdan cele mai reale însușiri.

Figura lui era deja o putere pentru a se influența ușor asupra sufletului tinerilor. Bărbat frumos, cu ochii vii și scân-

teietori, — dar totdeauna și buni, — cu graiul cald și dulce, cu maniere prietenești, cu înfățișarea serioasă, se imounea și alina ușor inimii elevilor și stărnina încredere și înaduniri bune în ei.

Cu cultură sa literară aleasă, cu puterea sa așezată de critică, cu simțul său fin de armonie și artă, cu claritatea și concizia sa în expunere și cu spiritul său viu, în care se observa și un element bun de poezie, profesorul Dr. Ales. Bogdan era cel mai chemat pentru predarea cursului de limbi și de literatură; era în stare a desvolta în elevii săi, prin bogăția și temeinicia cunoștințelor sale, largi orizonturi literare și culturale și și simț literar, iar prin avântul și farmecul ereinței și convingerilor, ce purta el problemelor culturale și științifice, ce susținea și cu care le preda, trezia avânturi în sufletele acelor, cărora se adresa.

O deosebită rutere educativă exercita profesorul Dr. Ales. Bogdan prin caracterul său ferm și consecvent prin firea sa verde și inima sa deschisă. Era chiar de admirat în privința aceasta. Conștient odată de adevărul, ce i se înrădăcinase în suflet, nu-l mai puteai abate cu nimic pe lume de pe calea apucată. Nu se spăria și nu se desgusta de nimic. Convingerile lui i se prefăceau în energie și mândrie de entuziast. Lua cu plăcere lupta pentru valditarea principiilor sale. Dar și în luptă ținea totdeauna măsura impusă de cuviință. Discuța cu convingere și căldură, dar totdeauna conștient de cunoștința și mândria, că e propoveditorul și epărătorul adevărului, din calea căruia nu vrea să iasă. Argumentația îi era arma ascuțită și învingătoare, de care se știa atât de bine folosi. Din cauza aceasta supărat personal nu vedea niciodată pe Dr. Ales. Bogdan și îndată ce se putea constata sinceritatea sentimentelor și tendințele lui — pentru ceea ce însuși își da multă silință, — supărarea, produsă la început, trebuia să dispară și se restablia înurând raportul bun și de armonie între el și contrariul său.

Însușirea aceasta a personalității Drului Ales. Bogdan era de cea mai mare valoare pentru misiunea lui de profesor educator. Era înaintea elevilor săi un exemplu viu de bărbăție, de iubire de adevăr, de entuziasm și de împlinirea datoriei. Însușiri ce se impuneau spontan sufletului elevilor, influențându-i și determinându-i în caracterul și moralul lor. În raportul său cu profesorul Bogdan elevul știa totdeauna unde e și la ce să se aștepte.

Dar cu toate acestea profesorul Dr. Ales. Bogdan nu era spaima elevilor; tocmai în baza însușirilor sale distinse el era stimat și iubit de elevi.

Bogdan nu apăsa asupra conștiințelor, sentimentelor și talentului, ci le trezia și ajuta să sporiască în putere, în sensul cel adevărat. Nici linguiștii nu cultivă profesorul Dr. Ales. Bogdan, care nu știa niciodată să linguiască. El era conștient, că formarea caracterului, dezvoltarea culturală națională și deșteptarea interesului pentru carte și muncă cinstită trebuie să fie scopul ostenețelor sale. El, pedagogul cu simț și interes în chemarea sa, cunoșcătorul fin al sufletului omenesc, știa să aprefeze și împrejurările elevilor săi și căuta să le cunoască firea, însușirile și alte relații de viață ale lor. Cu inima sa bună simțea mila pentru elevii săraci, pe cari, ca un adevărat părinte, căuta să i mângâie, întrevinând în folosul lor, ori adunându-le însuși ajutoare. Unde era trebuință de vorbă bună și încurajare, nu le întrelăsa și unde asprimea se impunea, o aplica cu toată vigoarea. Cu deosebită metodă și stăruință știa el pregăti talentele constatate între elevii săi. Își considera de un mare păcat întrelăsarea acestei datorii pedagogice.

De câteori în discuțiile noastre nu se observa strălucindu-i în față bucuria din suflet, când povestea de cutare elev al său, care poate sbura alături cu el în regiunile frumosului și binelui. În privința aceasta i revin Drului Ales. Bogdan, mai ales pentru împrejurările sociale ale noastre, neprețuite merite. De aceea e natural, că mulți din elevii lui nu-l vor uita niciodată și si vor simți viața sufletescă legată de a fostului lor profesor.

Și în adevăr, prin acest profesor inteligent și harnic, prin acest scriitor și cugetător serios și limpede, plin de avânt și curaj, în timpul scurt cât i-a fost dat să-și întrebuințeze aici talentul primit dela Dumnezeu, s'a adus un folos real culturii noastre românești din țara noastră, iar asupra instrucției și educației dela școlile noastre s'a exercitat o influență atât de binefăcătoare și de puternică, încât mult timp se va resimți în viața noastră școlară de aici.

Cu felul însușirilor sale sufletesti și a însuflății pentru misiunea sa de dascăl român, pe care o lua în concepție mai largă decât de obicei și pe care și-o îndeplinea cu toată răvna și dragostea, ce caracterizează pe sufletele distinse, Dr. Alexandru Bogdan era merit să fie fală, nu numai a

școalelor noastre, unde 10 ani a sămănat graul cel curat și fără neghiră — vorbele lui Gheorghe Lazăr, — ei și a neamului nostru din această țară, ale cărui aspirațiuni și nevoi culturale nu numai că le cunoștea tot așa de bine ca și pe ale școalelor, dar se simțea și în stare a le servi cu credință și a se face promotorul celui mai sănătos cuvânt al lor. Dar chemat de glasul patriei întru apărarea ei, unde s'a arătat tot între cei mai viteji și devotați comandanți, a căzut jertfă stegului nostru. *Doada adevărată despre valoarea lui ca ofițer, în luptele, la cari a luat parte, ne-o fac ordinele de avansare și de decoratie: „Crucea pentru merite militare, cu insigniile de războiu“, ce i s'au acordat.*

Societatea de lectură a studenților dela liceul nostru, pe care o și condusesse în mai multe rânduri, ca president, își împlineste în aceste împrejurări, un act de iubire și recunoștință firească, când în baza hotărârii corpului profesoral, în numele căruia am avut însercinarea să vorbesc ține ședința festivă literară din anul acesta în amintirea profesorului Dr. Alexandru Bogdan și producția spirituală destinată acestei festivități o închină d'halui lui, care a rămas adânc înmărmărit în sufletele noastre.

Cu acestea declar ședința literară festivă de azi deschisă.

Din protopresbiteratul Bistrița.

— 19 Martie n.

Ziua de 26 Februarie n. c. a fost o frumoasă serbătoare pentru cei cari poartă la înmă interesul și scorta bisericii și a școalelor noastre din protopresbiteratul Bistrița.

În această zi festivă s'a ținut ședința ordinară a sinodului protopresbiteral, premergându-i obiceiurile și cercurile rugăciunii ale invocării d'halui sfânt.

Cu toate că aceste întruniri constituționale au un aer serbătoresc și sunt niște examene finale, când fiecare poate să se convingă de rezultatele unei munci colective prestate în curs de un an și li stă în voie să controleze mersul afacerilor administrative din tract, atât școlare, cât și bisericesti etc. — au deci aceste sinoade o însemnătate așa de mare, — nu putem înțelege, cum de sunt așa de slab cercetate și de ce nu li se dă o atențiune și interesare mai vădită.

Avem în fruntea noastră în persoana d-lui protopresbiter G. Pletosu un bărbat plin de tact, înțelepciune, destoinicie și de un zel neobosit de muncă. Dacă toți preoții din tract și-ar îndeplini astfel datorită, am avea cele mai îmbucurătoare progrese, bisericești și școlară la nivel.

Ședința a prezidat-o revs. domn protopresbiter G. Pletosu, cu tactul și finețea cunoscută.

Raportul voluminos, sistematic, amănunțit al d-lui protop. G. Pletosu, compus cu multă pricepere, împărțit în capitole, având date statistice instructive, cu un cuvânt totregul ei armonice, predat într'un mod atrăgător, ne-a dovedit munca grea, studiile ce au reclamat multă vreme, zelul ce l-a depus d-l protop. pentruca într'un raport să poată oferi sinodului roadele unei munci de un an a tractului ce conduce

Vom reproduce pe scurt, în schțări generale, co ținutul raportului valoros.

Raportul începe cu caracterizarea vremurilor grele ce ne bântuie. După 2 ani slabi în cele economice, anul 1914 se poate numi chiar fatal, dezântindu-se cel mai înfricos și dezastros războiu din câte ne arată istoria omenească, războiu mondial, care atinge simțitor și poporul și biserica noastră.

Moment înșelător încă am avut, aniversarea de 50 de ani, decând după muncă stăruitoare a celui mai mare Arhiepiscop, a celui mai izbucnit diplomat național, la stăruința marelui Șoguna, Maiestatea Sa a dat rescriptul de restaurare a vechii mitropolii ort. române.

Aminteste apoi dezvoltarea și înflorirea bisericii noastre sub chibzuța și destoinicia conducere a Excel. Sale, I. P. S. Domn Arhiepiscop și Mitropolit Ivan Meșianu, căruia îi s'a făcut caldă ovățuți.

Din raportul prezent ne am convins, că munca d-lui protopresbiter nu a fost ușoară; prin vizitațiunile oficioase a stat în curent cu toate sfacerile bis. școlare, împintărind ne toti la muncă, progres și perfecțiune. În munca sa a fost ajutat de preoțimea constientă, care așa de bine își împlineste sfânta sa chemare.

Starea generală religioasă și morala la poporul nostru e multumitoare. Poporul ține la credința sa, la obiceiuri, cercetează biserica, ba putem afirma, că înfricosatul războiu a întărit sentimentul relig. Secete nu s'au incubat. Ceea-ce se remarcă e un anumit indiferențism și slăbire a spiritului de jertfă la popor pentru biserica și școală, ca o urmare a vremurilor grele ce trăim.

Ne prezintă apoi raport detaliat despre funcționarea școlilor, învățători, avere școlară, bisericească, creșterea poporului, mortalitatea, căsătoriile. Aminteste îndeplinirea catehizațiunii.

Afacerile administrative s'au îndeplinit și rezolvat prin protopresbiter, vizitațiunile canonice s'au făcut la timp.

Înzistă, ca preoții să observe termenele, datele statistice să le dea la timp, să se aducă restanțele în rând, să se încheie la timp socotelile.

Înzistă în cuvinte părintești pentru înființarea de fonduri bisericești, școlare, reuniri de înfrumusețare, temperanță, cetire bibliotecă. Ca să poată fi preoții la înălțimea acestor vremi, să aboneze foi, să fie în curent cu frământările acestor vremuri mari.

Acum, când vieșta e plină de probleme și îndatoriri, preotul să-și cunoască frumoasa misiune de păstor. Îndrumă în alese cuvinte pe toti la împlinirea și mai constientă a datoriei.

Frumosul raport a fost ascultat cu interes și apoi călduros aplaudat.

Referitor la raport a luat cuvântul d-lui Dr. Vasile Pahone, care în cuvinte sincere și avântate aduce calde mulțumiri d-lui protopresbiter G. Pletosu pentru prețiosul raport, care ne-a înfățișat așa de clar progresele, situația bisericii și a școalelor noastre. O asemenea lucrare ar merita să fie tipărită în volum și distribuită pe la toți cei interesați, căci e răcat, ca o lucrare așa de merituoasă, o activitate așa de plină de zel, să rămână necunoscută, îngropată în arhivele parohiale.

A mai vorbit d-lui Larga, Suceava, și un fruntas, al cărui nume îmi scapă. Ședința a decurs foarte frumos.

Espirând cu 31/XII 1914 mandatul membrilor, s'a purces la alegerea lor în corporațiunile administrative, comitet și episcopie, atât în protopresbiterat, cât și în parohii.

Pentru ușurință, d-lui protopresbiter G. Pletosu ne-a prezentat o listă de candidați, care s'a primit întocmai, cu ovățuți.

Merită laudă ideea d-lui protopresbiter G. Pletosu, de a fi candidați în aceste corporații, în conțelegere cu factorii hotărâtori din parohii, persoane inteligente cu poziție socială mai aleasă, ca să-și împretinească cu afacerile bisericești, școlare, și să le dea teren de muncă.

S'a cetit apoi rațiocinul, bugetul și în speranța unor vremi mai bune, d-lui protopresbiter a închis ședința în aplauzele celor de față. Eac.

NOUTĂȚI.

Prelungirea moratoriului. În monitorul oficial a apărut ordinațiunea, prin care guvernul prelungește de nou, acum a șasa oră, termenele de plată ale datornicilor, până la 31 Iulie n. c. În ordinațiune sunt stabilite casurile, în cari datoritiile au să fie plătite, măcar în parte, și sub durata moratoriului.

Stejari în amintirea eroilor. Sub deviza *Pâne în loc de petri* s'a început o acțiune în Germania, având de țintă a răspândi ideea să nu se înalte monumente de peatră în memoria eroilor căzuți în război, ci mai întâi să ne împlinim datoria patriotică de a veni în ajutorul invalizilor, a văduvelor și orfanilor rămași pe urmele eroilor. Numai când am dus la bun sfârșit datoria aceasta avem să ne gândim la monumentele vitejilor noștri. O idee nimerită cuprinde propunerea făcută de directorul institutelor regale de grădărit ele Prusiei. Directorul Lange propune adecă următoarele: Fiecare comună să sădească în amintirea fiilor săi morți în război câte un stejar, care să poarte numele ostașului căzut. Gândul este poetic și ar putea fi realizat pretutindeni.

Apărătorii dela Przemysl. Garnizoana cetății Przemysl era compusă din regimentele de honvezi nr. 8 (Lugoș, 7 (Vârșet), 2 (Gula), 5 (Seghedin), din câteva regimente dela nordul Ungariei, din glogași și tunari. Regimentele dela Lugoș și Gula sunt compuse aproape exclusiv din români.

Eroul fără nume, despre care scriesem, că a făcut o bravură din cele mai frumoase, furișându-se noaptea printre posturile rusești până la locul unde îngropase războia tunului, de unde a scos o ș a dus-o la ai sei, pentru a putea fi pus de nou tunul în folosință, iar pentru acest act de rară vitejie a fost decorat din partea Arhiducelui Iosif cu medalia de aur petru vitejie (nu de argint, cum scriesem noi), se numește *Teodor Grema*, și e originar din comuna *Forotic*, în Banat. Așa ne spune „Foia Orăviții“.

Medic decorat. Dl. Dr. George Moga, medic loc-colonel în Arad, este decorat cu Crucea de cavaler al ordinului Francisc Iosif I, pentru atitudine eroică și abnegație dovedită în fața dușmanului.

† Gregoriu Aron, țaran de frunte în Galați lângă Făgăraș, fratele preotului nostru de acolo *Nicolau Aron*, a decedat în 26 Martie n. și a fost înmormântat cu solemnitate cuvenită eri, Duminică, în 28 Martie n. Reposatul era de 63 ani și 4 luni, fusese 10 ani primar comunal, 11 ani colector și notar al registrului comunal, și 36 ani membru activ în comitetul comunal și cel bisericesc. A făcut bisericii mai multe donațiuni frumoase, a iconostas și un prapore mare, iar acum la moarte i-a testat un pământ de un jgâr. Fie-i țerina ușoară și memoria binecuvântată!

Mistificare. Ziare românești și ziare budapestane au adus știrea că fostul ministru al României, dl. Nicolae Filipescu, a trimis prin mijlocirea d-lui deputat *Dr. N. Șerban* trei mii de lei pentru a fi distribuiți familiilor românești ardeline ale ostașilor duși în război. — Dl. Dr. N. Șerban declară în G. Tr., că n'a primit nici când bani dela dl. N. Filipescu, și că este o mistificare rău-tăcioasă la mijloc.

Femea osândită la moarte. Tribunalul militar din Nagy a condamnat pe *Margareta Schmidt*, o femeie de 31 ani, la moarte pentru spionaj.

Mari desertări. În San Remo se sporește tot mai mult numărul desertorilor, cari sosec din Franța. Câteva sute de francezi au trecut frontiera italiană. Desertorii se jăluiesc de strapațe supra-omenesti și de efectul cumplit al focului german. Durata lungă a războiului a produs oboseală și descurajare în șirurile armatei franceze.

Concordat. Se vestește din Roma, că s'a sâmnat concordatul între Sârbia și Vatican. Pe temelii stabilit se va înființa la Ūkub o arhiepiscopie romano-catolică, și poate și un seminar.

Douăzeci și opt de gloante într'un om. Soldatul german *Paul Urzich* a luat parte la luptele din Carpați, de unde rănit a fost adus la ualul din spitalele țării noastre. Medicii l-au operat și i-au scos din corp 28 gloante și bucăți de șrapnele. Pacientul, pe lângă toate ranele sale numeroase, este voios și întrebă mereu când se va putea întoarce earăș la luptă?

Anunț. La librăria arhidiecezană de aici din Sibiu se primește un *învățel*. Reflecțiunii să-și înainteze cererea în scris, Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane, la care cerere să se aceluș documentele: a) Estras din matricula botezătorilor; b) Estras din matricula de nașteri dela oficiul civil; c) Testimoniu din clasa ultimă terminată, dela școala urde a studiat, și d) Atestat dela antistia comunală despre starea socială și materială a părinților. În cerere totodată să se indice și condițiile, pe lângă cari reflectează la această aplicare. Petenții cu pregătire mai bună din școale secundare vor fi preferiți.

Văduva împăratului Maximilian Nenocita împărăteasă *Șarlota* trăește, cum se știe, pe pământ belgian, în castelul dela *Bouchon*. Comanda militară germană a pus pe poarta castelului o tablă cu inscripția următoare: „În acest castel al coroanei belgiene locuetea Maiestatea Sa împărăteasa *Șarlota*, văduva arhiducelui austriac *Maximilian*, cumnata Maiestații Sale împăratului *Francisc Iosif*, aliatul nostru. Soldații germani, cari trec pe aici, să nu bată la poartă și să lase castelul neatins“.

D'asupra Parisului Zeppelinele au onorat de nou cu câteva bombe metropola de pe malurile Senei, producând nu puțină spaimă în locuitori și pagăbă în clădiri. Drișebabile, 4 la număr, s'au ivit în 22 Martie după amezi la *Compiègne*: două dintr'insele și-au continuat calea peste *Mont Valerien* și au aruncat bombe spre părțile nord-vestice ale orașului. Persoane rănite sunt putine; bombele însă au pricinuit mari incendii. De asupra de *St. Germain* aeronautii au aruncat așșe, care purtau vorbele: „Parizieni! Eată ovăle voastre de Paști!“

Cartofi pentru micii proprietari. Guvernul ungar a luat măsuri, în scop ca micii proprietari să-și poată procura cartofii necesari. Dcitorii au să se înfățișeze la primăriile comunale, cari vor îngrij de aducerea cartofilor în cantități corespuzătoare. Maja metrică, în comitatul *Vesprim*, este statorită oficial cu șase coroane. S'a dispus tot odată, ca transportul de cartofi și cereale să se facă înaintea altor articole pe căile ferate ungare.

Călătoria în părțile sudice oprită. În Bosnia, Hertegovina și Dalmatia era și până acum greu de călătorit. Ordinul cel mai nou, dat de comanda armatei balcanice, oprește cu totul călătoria persoanelor, care ar voi să-și cerceteze rudenii militare de acolo. Certificate de călătorie nu se dau sub nici un fel de titlu.

Coroane eterne. *Reuniunea română de înmormântare din Sibiu*, în loc de cunună peritoare pe cociingul mult regretatului inspector școl. *Iuliu Bardosy*, fost odinioară zelos membru în direcțiune, și întru vecinica lui pomenire depune 20 cor., ear presidentul ei *Victor Tordășian* 3 cor. la fondul „*Azilului*“ pentru adăpostirea orfanilor și a neputincioșilor noștri scăpătați. Ale tale d'ntre ale tale.

Dela spitalul militar. A murit tunarul *Ștefan Lovász*, dela regimentul artileriei numărul 36, originar din Aiud, de 31 ani, și va fi înmormântat astăzi, Lună, 29 Martie n. după ritul evangelic-reformat, din casa mortuară a spitalului de garnizoană din loc.

Procurare favorabilă de articole economice. Secretarul Reuniunii agricole sibiene, dl. *Victor Tordășian*, vestește pe doritorii de a procura prin mijlocirea sa sămânțe de nutrețuri măiestrite, de zarzavaturi etc., că pretul sămânței de *trifoiu* nu mai e de cor. 2 60, ci de cor. 2 80, mai departe, că ne mai găsându-se de vânzare sămânță de *ceapă* de „*Braunschweig*“, „*Zitau*“, „*Tripoli Rocca*“ și de „*Madeira*“ și nici sămânță de *moșor*, cu scop de a se cruța cheltuielile zadarnice, pe viitor să nu mai facă comande de asemenea sămânțe.

Epidemiile în Sârbia. Un conducător al Crucii Roșii engleze, întorcându-se din Sârbia, raportează despre pustiirile grozave ale epidemiilor. Numărul populațiunii dela *Niš* s'a ridicat la 100 de mii, în timpuri normale este abea de 20.000. Zilnic mor câte trei sute de oameni. Morții nu mai încaip în cimiterele orașului. Spitalele sunt atât de tixite, încât bolnavi zac pe podele, fără pernă și fără acoperământ. Dacă nu sosește ajutor în proporție însemnată, Sârbia va suferi mai greu, decât dacă ar ajunge pe mâni dușmane.

Încercări de înțelegere între biserica rusească și cea engleză. În academia bisericească din *Petrograd* s'a ținut o adunare; cu acest prilej episcopul *Anastasiu* a comunicat, că a primit o scrisoare dela episcopi englezi, cari au vizitat Rusia. Arhiepiscopii englezi declară în scrisoare, că sunt gata să facă totul pentru a stabili o înțelegere între biserica engleză și ortodoxă rusească. Numiții episcopi scriu că au rămas foarte satisfăcuți cu toate cele văzute la clerul și biserica ortodoxă. Episcopul *Anastasiu* a răsuos multumind călduros, dar deocamdată fără alte îndatoriri. Ziarul *Times* nu crede, că încercările acestea să fie încoronate de succesul dorit.

Cărți și reviste.

În războiu scriște de *Al. Ciura*, Blaj, 1915. Tipografia Seminarului teologic greco-catolic. Un volum de 106 pagini de interesante povestiri de actualitate, scrise în bună limbă românească. Prețul 1 coroană. De vânzare și la Librăria Arhidiecezană în Sibiu.

Poșta redacției.

D-lui N. T. în Balga. Dorința exprimată se împlineste. Frumosul și instructivul tratat se tipărește și în broșura separată.

Teatru.

(x) Reprezentanții vechi și de căpetenie ai operei, *I. Strauss*, *Ziehrer*, *Suppé* s. a., au ocupat cele mai multe seri ale zilelor abia trecute.

Melodiile, așa de favorite ne vremuri, au înviat sprintene și cochete; căci trupa, mereu înprospătată a d-lui director *Bauer*, le-a executat cu măiestrie și cu multă inimă.

Opera *Modelul* cu muzica lui *Suppé*, care trece de părinte al acestui gen ușor dramatic, s'a jucat Sâmbătă în beneficiul sub-etei *L. Fürstenau*. Modelul său, cântat cu fineță și căldură, și-a conservat o bună parte din strălucirea de odinioară.

Libretul învelselor și ariile simple și plăcute au fost bine susținute de domni *Stelzer*, *Redl* și *Vorelly*. Astfel compoziția lui *Suppé*, pe lângă toată vârsta ei venerabilă, a obținut o primire deosebit de simpatică.

Voceodul țiganilor s'au reprezentat aseară, a doua-ară, earăș cu doamna *Victorina Phleps* și cu domni *Crișan* și *Grüne*, spre deplina multumire a publicului.

Marti, în 30 Martie, se joacă *Țăronul voios*, operetă în 3 acte.

